

като прибираха едно до друго своитѣ тънки, прави крилца.

А когато тѣ заспиваха, изъ въздуха се понасяха нови пеперуди, вечерни и нощни, които се появяваха таинствено изъ тъмнината и хвърчеха къмъ насъ около огъня. Повечето отъ тѣхъ бѣха сиви и мѣхнати.

Азъ не обичахъ тѣзи пеперуди на тъмнината и нощта; много по-мили и симпатични ми се струваха тѣзи, които, като менъ, обичаха слънцето и свѣтлия златенъ день.

Въ нашата гора, по края и по полянкитѣ ѝ лѣтѣха *седефки*. Тѣзи пеперуди отъ горе сж жълто-червени, а отдолу крилата имъ иматъ седефени петна. Тѣ обичатъ цѣфтящото из-травниче и розовата бабина душица и винаги обикалятъ по краищата на горитѣ.

Антиопа — траурна пеперуда.

Тамъ Георги не веднѣжъ лови хубавата *антиопа*, която наричатъ и *траурна пеперуда*. Нейнитѣ криле сж кадифяно-черни, а по ржба съ свѣтло-жълти ивици. Антиопата сжщо живѣе изъ горитѣ и обича горскитѣ треви и цвѣтя.

Георги особено копнѣеше да улови две велико-лепни пеперуди, които наскоро се бѣха появили. Тѣ бѣха *махаонъ* (*лястовича опашка*) съ черни шарки по жълтото кадифе на крилата и величествения *адмиралъ*, нареченъ така понеже презъ неговата черно-кадифяна премѣна има сложени, напрѣко на всѣко крило, червени ленти.

Не мина много и той успѣ да улови и махаонъ и адмиралъ. Тѣ достигнаха до моитѣ ржце и азъ вни-